

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.12.22.
COM(2021) 570 final

2021/0430 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló (EU, Euratom) 2020/2053
határozat módosításáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Covid19-világjárvány évtizedek óta nem látott gazdasági recessziót okozott az EU-ban¹, ami gyors és határozott szakpolitikai választ váltott ki mind nemzeti, mind uniós szinten. A tagállamok nem elégedtek meg az automatikus stabilizátorok támogató hatásával, hanem kivételes diszkrecionális intézkedésekhez folyamodtak a gazdasági tevékenység támogatása és a társadalmi hatások enyhítése érdekében.

A válság kezelése érdekében az EU is példa nélküli lépéseket tett. 2018-as árakon összesen 1,8 billió EUR-t kitevő többéves pénzügyi kerete az Európai Unió Helyreállítási Eszközzel (Next Generation EU) együtt az uniós költségvetésből valaha finanszírozott legnagyobb ösztönző csomag. A Tanács az Európai Parlament támogatásával 2020. december 14-én hivatalosan jóváhagyta a Next Generation EU-t², amely a tőkepiacról bevont (2018-as árakon) 750 milliárd EUR-ból korlátozott ideig egyedi helyreállítási és rezilienciaépítési intézkedéseket fog finanszírozni a gazdasági növekedés fellendítése, valamint a rezilienciába és a zöldebb és digitális jövőbe való beruházás érdekében.

A Next Generation EU keretében felvett hitelek törlesztéséhez három évtizedre és elegendő bevételre lesz szükség. A tőketörlesztés a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret vége előtt is megkezdődhet, ha a kamatfizetésre fel nem használt összegek a tervezettnél alacsonyabbak, és amennyiben új saját forrásokat vezetnek be³. A törlesztést 2058 végéig kell befejezni⁴.

A 2020. december 16-i intézményközi megállapodás⁵ keretében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelentette, hogy az uniós költségvetésből az Európai Unió Helyreállítási Eszköz visszafizetésére fordított kiadások nem eredményezhetik a többéves pénzügyi keret alapján a programokra fordított kiadások vagy a beruházási eszközök összegének indokolatlan csökkentését. Az említett intézményközi megállapodás szerint kívánatos továbbá a tagállamok által befizetendő GNI-alapú saját források növekedésének visszafogása. A három intézmény így megállapodott abban, hogy *„arra törekszenek, hogy*

¹ Az Eurostat adatai szerint az EU bruttó hazai terméke 2020-ban mintegy 5,9 %-kal csökkent.

² A Tanács (EU) 2020/2094 rendelete (2020. december 14.) a Covid19-válság utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Unió Helyreállítási Eszköz létrehozásáról (HL L 433I., 2020.12.22., 23. o.).

³ Az Európai Tanács a 2020. júliusi következtetéseinek 150. pontjában azt is kijelentette, hogy „[a] 2021 után bevezetett új saját forrásokból befolyt összegeket az NGEU-hitelek előtörlesztésére fogják felhasználni.”

⁴ Az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2020. december 14-i (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat (a továbbiakban: a sajátforrás-határozat) 5. cikkének (2) bekezdése szerint a vissza nem térítendő támogatások nyújtásához felvett hitelek törlesztése nem haladhatja meg az évi 29,25 milliárd EUR-t (2018-as árakon).

⁵ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről (HL L 433I., 2020.12.22., 28. o.).

*elegendő új saját forrást vezessenek be a törlesztés miatt várható kiadások összegének fedezése céljából”*⁶. A Bizottság vállalta, hogy 2021-ben új saját forrásokat javasol annak érdekében, hogy azokat legkésőbb 2023. január 1-jéig be lehessen vezetni⁷.

2. A MÓDOSÍTÓ JAVASLAT HÁTTERE

A Bizottság olyan új saját források bevezetését javasolja, amelyek biztosítják az EU számára a szükséges forrásokat, különös tekintettel a Next Generation EU keretében felvett hitelek törlesztésére, valamint a Szociális Klímaalapra fordított új költségvetési kiadásokra⁸.

A módosított javaslat meghatározza, hogy a kibocsátáskereskedelem keretében árverésre bocsátandó kibocsátási egységekből származó legtöbb bevétel 25 %-a az uniós költségvetést illeti meg. A 2003/87/EK irányelv módosítására irányuló javaslattal⁹ összhangban ez magában foglalja a helyhez kötött létesítmények és a légi közlekedés jelenlegi kibocsátáskereskedelmi rendszeréből származó bevételeket, amelyek esetében további kibocsátási egységeket bocsátának árverésre, valamint a rendszernek a tengeri szállításra való kiterjesztését, továbbá a közúti közlekedésre és az épületekre vonatkozó külön kibocsátáskereskedelem bevezetését.

Az Európai Beruházási Bank által az Innovációs Alap számára árverésre bocsátott kibocsátási egységek és a Modernizációs Alap kezdeti dotációja nem tartozik ide. A semlegesség megőrzése érdekében a saját források szempontjából figyelembe kell venni azokat a kibocsátási egységeket is, amelyeket a tagállamok főszabály szerint árverés útján értékesítenek, de úgy is dönthetnek, hogy azokat ingyenesen átadják az energiaágazatnak, vagy az erőfeszítés-megosztási ágazatok megfélelésére használják fel vagy az Európai Beruházási Bank útján árverésre bocsátják a Modernizációs Alap számára.

A közúti közlekedésre és az épületekre vonatkozó kibocsátáskereskedelem bevezetésével kapcsolatos lehetséges társadalmi hatások kezelése érdekében a Bizottság javaslatot tett a Szociális Klímaalap létrehozására. Az alap a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások, mikrovállalkozások és közlekedési felhasználók javát szolgálja. Az alapot időtartama alatt az uniós költségvetés saját forrásaiból – többek között 2026-tól a közúti közlekedésre és az épületekre vonatkozó kibocsátáskereskedelemről származó bevételekből – finanszíroznák. Az alap teljes pénzügyi keretösszege a 2025–2032 közötti időszakra folyó árakon 72,2 milliárd EUR lesz, amely lényegében az épületekre és a közúti közlekedésre vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszerből a 2026–2032 közötti időszakban várható bevétel mintegy 25 %-ának felel meg.

⁶ II. melléklet, F. pont.

⁷ A Bizottság 2021. évi munkaprogramja (COM(2020) 690 final).

⁸ A Szociális Klímaalap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM 2021 568 final).

⁹ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat és az (EU) 2015/757 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM(2021) 551 final).

A Bizottság a kibocsátáskereskedelmen alapuló saját forrás regresszív elosztási hatásainak enyhítésére ideiglenes szolidaritási kiigazítási mechanizmust javasol, valamint megállapítja az alacsonyabb jövedelmű és karbonintenzív tagállamok maximális, illetve a magasabb jövedelmű és alacsony szén-dioxid-kibocsátású tagállamok minimális hozzájárulását. Ezzel elkerülhető, hogy a fenntarthatóbb gazdaságokra és társadalmakra való átállás időszakában egyes tagállamok gazdaságuk méretéhez képest aránytalan mértékben járuljanak hozzá az uniós költségvetéshez, ugyanakkor biztosítható, hogy mindegyikük méltányos mértékben járuljon hozzá ahhoz.

E javaslat értelmében az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus tanúsítványainak értékesítéséből származó bevételek egy része nemzeti hozzájárulás formájában megjelenő saját forrásként az uniós költségvetés részét képezi.

Végezetül ez a javaslat előírja, hogy a tagállamok nemzeti hozzájárulást nyújtsanak az uniós költségvetéshez abban az esetben, ha az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív keretének a nemzetközi adózási keret reformjára vonatkozó megállapodása¹⁰ alapján részesülnek a legnagyobb és legjövedelmezőbb multinacionális vállalatok reziduális nyereségének olyan joghatóságokba való visszajuttatásából ahol a nyereség valójában – áruk vagy szolgáltatások felhasználásával – keletkezett. Bár nemzetközi szinten még folyamatban van a többoldalú egyezményrel kapcsolatos munka, a Bizottság bejelentette, hogy 2022-ben tanácsi irányelvre irányuló javaslatot terjeszt elő, amely biztosítja az adóztatási jogok részleges újraelosztásáról szóló többoldalú egyezmény következetes végrehajtását.

3. JOGI KERET

3.1. A sajátforrás-határozat

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének harmadik bekezdése értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően „a saját források újabb típusait teremtheti meg, illetve meglévő típusokat szüntethet meg”. Ez a rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi a sajátforrás-határozat módosítását az intézményközi megállapodás szerinti új saját források bevezetése érdekében.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott különleges jogalkotási eljárásnak megfelelően a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el a módosított határozatot. A határozat azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyták.

3.2. Végrehajtási jogszabályok

Ezzel párhuzamosan a Tanácsnak módosítania kell a saját források rendszerével kapcsolatos végrehajtási intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok továbbra is megfeleljenek

¹⁰ Nyilatkozat a gazdaság digitalizációjából eredő adókihívások kezelésére szolgáló kétpilléres megoldásról, az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektje, 2021. október 8.

a célnak. Emellett valamennyi új saját forrásra vonatkozóan új rendelkezésre bocsátási rendelkezésekre van szükség. A Bizottság 2022 első felében terjeszti elő a szükséges javaslatokat.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló (EU, Euratom) 2020/2053
határozat módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 311. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az (EU) 2020/2094 tanácsi rendelettel¹¹ létrehozott Next Generation EU ideiglenes helyreállítási eszközként a pénzügyi piacokról bevont, 2018-as áron 750 milliárd EUR-t fog mozgósítani annak érdekében, hogy Unió-szerte biztosítsa a fenntartható és reziliens helyreállítást, megkönnyítse a gazdasági támogatás végrehajtását a Covid19-világjárvány okozta rendkívüli helyzetben, valamint előmozdítsa a zöld és a digitális átállást.
- (2) Az Európai Unió Helyreállítási Eszköz keretében kiadásokra fordított felvett hitelek tőkeösszegét és annak kamatait az Unió általános költségvetéséből kell visszafizetni, beleértve a 2021 után bevezetett új saját forrásokból befolyt elegendő összeget is. A 2020. december 16-i intézményközi megállapodás¹² keretében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elismerte az Európai Unió Helyreállítási Eszköz kontextusának fontosságát, valamint azt, hogy „[az] uniós költségvetésből az Európai Unió Helyreállítási Eszköz visszafizetésére fordított kiadások nem eredményezhetik az MFF alapján a programokra fordított kiadások vagy a beruházási eszközök összegének indokolatlan csökkentését”. Az intézményközi megállapodás ezenfelül kimondja, hogy „[k]ívánatos továbbá a tagállamok által befizetendő GNI-alapú saját források növekedésének visszafogása”.

¹¹ A Tanács (EU) 2020/2094 rendelete (2020. december 14.) a Covid19-válság utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Unió Helyreállítási Eszköz létrehozásáról (HL L 433I., 2020.12.22., 23. o.).

¹² Intézményközi megállapodás (2020. december 16.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről (HL L 433I., 2020.12.22., 28. o.).

- (3) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹³ létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer az Unió éghajlat-politikájának központi részét képezi. Mivel a kibocsátáskereskedelem szorosan kapcsolódik az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseire, helyénvaló az érintett bevételek egy részét az uniós költségvetéshez rendelni.
- (4) A kibocsátáskereskedelmen alapuló saját források magukban foglalják a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó ágazatokban végrehajtott kibocsátási egység-árverésekből származó bevételek egy részét. A 2003/87/EK irányelv és az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ értelmében a tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a 2003/87/EK irányelvben meghatározott teljes kibocsátási egység-mennyiség egy részét vagy nem bocsátják árverésre, vagy átadják az említett irányelvvel létrehozott Modernizációs Alapnak, és ezzel összefüggésben bocsátják árverésre. A kibocsátáskereskedelmen alapuló saját források összegének kiszámításához ezeket a kibocsátási egységeket is figyelembe kell venni. Helyénvaló ugyanakkor kizárni a Modernizációs Alap kezdeti dotációjához kapcsolódó kibocsátási egységeket, valamint az Innovációs Alaphoz kapcsolódó kibocsátási egységeket.
- (5) A kibocsátáskereskedelemről származó hozzájárulásokra gyakorolt túlzottan regresszív hatás elkerülése érdekében meg kell állapítani a jogosult tagállamok maximális hozzájárulását. A 2023 és 2027 közötti időszakban azon tagállamok jogosultak, amelyek vásárlóerő-egységben mért és a 2020. évi uniós adatok alapján számított egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme nem éri el az uniós átlag 90 %-át. A 2028–2030 közötti időszakra vonatkozóan a 2025. évi egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelmet kell használni. A maximális hozzájárulást a tagállamok kibocsátáskereskedelmen alapuló összes saját forrásban való részarányának és az Unió bruttó nemzeti jövedelmében való részarányának összevetésével kell megállapítani. Minimális hozzájárulást kell előírni minden olyan tagállam számára, amelynek az ETS-alapú saját források teljes összegében való részaránya nem éri el az Unió bruttó nemzeti jövedelmében való részarányának 75 %-át.
- (6) Az (EU) [XXX] európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kiegészítése és az uniós éghajlat-politika hatékonyságának biztosítása érdekében létrehozza az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust. Mivel ez a mechanizmus szorosan kapcsolódik az Unió éghajlat-politikájához, indokolt, hogy a tanúsítványok értékesítéséből származó bevételek egy része saját forrásként az uniós költségvetés részét képezze.
- (7) 2021 októberében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és a G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív kerete megállapodásra jutott arról, hogy a 10 %-os nyereségességi küszöböt meghaladó nagy multinacionális vállalatok a reziduális nyereségük 25 %-át juttassák vissza a részt vevő

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [XXX] rendelete az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L [...], [...], [...] o.).

piaci joghatóságokhoz (a továbbiakban: az OECD/G20 inkluzív kerete megállapodásának 1. pillére). A saját forrást [az adóztatási jogok újraelosztásáról szóló globális megállapodás végrehajtásáról szóló irányelv szerint] a multinacionális vállalatok reziduális nyereségének a tagállamokhoz visszajuttatott részére alkalmazott egységes lehívási kulcsnak kell képeznie.

- (8) A jelenlegi kibocsátáskereskedelmi rendszer szerinti kibocsátási egység-árverésekből származó hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket 2023. január 1-jétől kell alkalmazni. A 2003/87/EK irányelv módosítását követően a módosított kibocsátáskereskedelmi rendszer szerinti kibocsátási egység-árverésekből származó hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket az említett módosítás átültetésére vonatkozó időszak utolsó napját követő első naptól kell alkalmazni. Az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusból származó hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket a rendelet alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni. [Az OECD/G20 inkluzív kerete megállapodásának 1. pillérében foglalt rendelkezések akkor lépnek hatályba, amikor az adóztatási jogok újraelosztásáról szóló globális megállapodás végrehajtásáról szóló irányelv alkalmazandó lesz, és a többoldalú egyezmény hatályba lép.]

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU, Euratom) 2020/2053 határozat módosításai

Az (EU, Euratom) 2020/2053 határozat a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) 25 %-os egységes lehívási kulcs alkalmazása:

- (1) a kibocsátási egységeknek a tagállamok által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 3d., 10. és 30d. cikke szerinti árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekre;
- (2) a következők szorzataként számított összegre: azon kibocsátási egységek éves mennyisége, amelyekre az érintett tagállam a következő lehetőségek valamelyikét alkalmazza:
 - a) a 2003/87/EK irányelv 10c. cikkében említett átmeneti ingyenes kiosztás;
 - b) az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet² 6. cikkének (1) bekezdésében említett korlátozott törlés;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-

- c) a 2003/87/EK irányelv 10d. cikkének (4) bekezdésében említett kibocsátási egységek felhasználása az említett irányelv 10d. cikkének (3) bekezdésében említett Modernizációs Alap számára történő árverésre;

a közös aukciós platformon árverésre bocsátott kibocsátási egységek azon évi súlyozott átlagára, amelyben az említett kibocsátási egységeket árverésre bocsátották volna.”

- b) Az (1) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) az (EU) [XXX] európai parlamenti és tanácsi rendelettel³ létrehozott, az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus tanúsítványainak értékesítéséből származó bevételek 75 %-ával egyenlő egységes lehívási kulcs alkalmazása.”

- c) Az (1) bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:

„g) 15 %-os egységes lehívási kulcs alkalmazása [az adóztatási jogok újraelosztásáról szóló globális megállapodás végrehajtásáról szóló irányelv⁴ szerint] a multinacionális vállalatok reziduális nyereségének a tagállamokhoz visszajuttatott részére.”

- d) A cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés e) pontjától eltérve, a 2030-as pénzügyi évig a következők alkalmazandók:

- a) ha egy tagállamnak az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásából származó teljes bevételben való részaránya alacsonyabb, mint az Unió bruttó nemzeti jövedelmében való részarányának 75 %-a, akkor a tagállam a bruttó nemzeti jövedelemben való részaránya 75 %-ának és az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásából származó teljes bevételnek a szorzatával egyenlő összeget bocsátja rendelkezésre;
- b) egy tagállamnak az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásából származó teljes bevételben való részaránya nem haladhatja meg a tagállamnak az Unió bruttó nemzeti jövedelmében való részaránya 150 %-át azon tagállamok esetében, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme a 2023–2027 közötti időszakra vonatkozóan a 2020. évi adatok, a 2028–2030 közötti időszakra vonatkozóan pedig a 2025. évi adatok alapján számítva nem éri el a vásárlóerő-egységben mért uniós átlag 90 %-át.

Az a) és b) pontban említett bruttó nemzeti jövedelem az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 1. cikkének (1) bekezdésében említett, piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem.”

2. cikk

csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [XXX] rendelete az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról.

⁴ [Az OECD/G20 inkluzív kerete megállapodásának 1. pillérét hatálybaléptető (EU) XXX irányelv].

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/516 rendelete (2019. március 19.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (GNI-rendelet) (HL L 91., 2019.3.29., 19. o.).

Hatálybalépés és alkalmazás

A Tanács főtitkára értesíti a tagállamokat erről a határozatról.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács főtitkárát e határozatnak az alkotmányos követelményeiknek megfelelő jóváhagyásához szükséges eljárások befejezéséről.

Ez a határozat a második bekezdésben említett utolsó értesítés beérkezését követő első hónap első napján lép hatályba.

Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontja a 2003/87/EK irányelv 3d. és 10. cikke szerinti bevételek tekintetében 2023. január 1-jétől, a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke szerinti bevételek tekintetében pedig a 2003/87/EK irányelv módosításáról szóló (EU) [XXX] európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ átültetésére vonatkozó időszak utolsó napját követő naptól alkalmazandó.

Az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontja az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról szóló (EU) [XXX] rendelet alkalmazásának kezdőnapjától alkalmazandó.

Az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontja

[az adóztatási jogok újraelosztásáról szóló globális megállapodás végrehajtásáról szóló irányelv] alkalmazásának első napjától vagy

a multilaterális egyezmény hatálybalépésének és alkalmazásának napjától alkalmazandó, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

3. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XXX/XXXX irányelve (xxx).